

Bông hồng mùa Vu Lan

ISSN: 2734-9195

11:03 27/08/2026

Bông hồng mùa Vu Lan được cài trên ngực áo, nhưng ý nghĩa của nó còn ở lại mãi trong trái tim, để mỗi người biết sống sâu hơn với tình thân và giữ gìn hai chữ “hiếu ân” suốt hành trình của một đời người.

Mùa Vu Lan về, đất trời như chậm lại một nhịp để mỗi người con hướng về cha mẹ và lặng lẽ soi lại chính mình trong hai chữ “hiếu ân”.

Đầu thu, những màn mưa ngâu phủ lên vạn vật một vẻ dịu dàng, thanh sạch, như gột rửa những bụi bặm trong lòng người. Nơi cửa Phật, người về lễ ngày một đông, thành kính dâng nén hương và cài lên ngực áo một bông hồng nhỏ. Mỗi bông hồng kể một câu chuyện riêng về tình thân, về những điều còn - mất và bao yêu thương chẳng bao giờ nhạt phai.

Bông hồng đỏ dành cho những người còn cha mẹ. Sắc đỏ như niềm hạnh phúc đang hiện hữu, nhưng đôi khi giữa những bận bịu của cuộc sống, ta lại vô tình xem đó là điều hiển nhiên.

Có cha mẹ bên đời, ta vẫn còn một nơi để trở về, còn một tiếng gọi thân thương phía sau mỗi bước chân. Dẫu đã trưởng thành, đi qua bao miền đất, trong mắt cha mẹ, ta vẫn là đứa con bé bỏng của ngày nào.

Hình minh họa. Nguồn: Internet

Ta thấy mình hạnh phúc khi mẹ còn ngồi chờ trước cửa, cha còn gọi điện hỏi han mỗi khi ta đi xa. Những câu hỏi rất đỗi quen thuộc về công việc, chuyện ăn uống, đường sá... cứ âm thầm đi cùng năm tháng, đến mức đôi khi ta quên rằng phía sau những lời hỏi han mộc mạc ấy là một tình thương chưa bao giờ vơi cạn.

Bởi vậy, khi còn cha mẹ, đừng để yêu thương chỉ nằm trong những điều chưa kịp nói. Nếu đang xa nhà, hãy gọi điện cho cha mẹ mỗi ngày, dù chỉ là vài phút chuyện trò, hỏi xem hôm nay cha mẹ có khỏe không... Hãy trở về sau những ngày xa cách, ngồi bên mẹ lâu hơn một chút, hỏi han cha nhiều hơn. Một bữa cơm sum vầy, một cái ôm hay một sự quan tâm nhỏ lại trở thành món quà quý giá. Đến một ngày không còn cơ hội trao đi, ta mới hiểu những điều bình dị ấy đáng trân trọng biết bao.

Giữa dòng người mùa Vu Lan, có những người lặng đi khi nhận một bông hồng trắng. Màu trắng thanh khiết gợi nỗi buồn của những người đã đi qua mất mát. Không còn bàn tay mẹ để nắm khi yếu lòng, không còn bóng cha chờ nơi đầu ngõ; những hình ảnh thân quen của ngày xưa giờ chỉ còn có thể tìm thấy trong ký ức.

Có người chạm tay lên cánh hồng trắng, nhớ về một mái nhà đã từng gắn bó. Nỗi nhớ mang theo một khoảng trống, đồng thời là sự biết ơn đối với những tháng năm từng được chở che. Cha mẹ đã về một miền xa khuất, nhưng những điều tốt đẹp cha mẹ để lại vẫn có thể tiếp tục hiện diện trong cách ta sống, trong cách ta đối đãi với người thân và cuộc đời.

Hai sắc hoa đỏ và trắng đều mang ý nghĩa thiêng liêng. Màu đỏ nhắc ta biết gìn giữ khi còn có thể, màu trắng nhắc ta nâng niu những gì đã trở thành ký ức. Dù bông hoa trên ngực áo mang màu nào, phía sau mỗi cánh hoa vẫn là bóng dáng của một mái nhà, của vòng tay vỗ về và những tháng năm ấm áp yêu thương.

Vu Lan vì thế trở thành một khoảng lặng để ta nhìn về cội nguồn. Công ơn cha mẹ không thể cân đong bằng vật chất, cũng chẳng thể đền đáp chỉ trong một mùa tháng Bảy âm lịch.

Chữ hiếu bắt đầu từ cách ta sống mỗi ngày: biết yêu thương, biết quan tâm, biết gìn giữ những điều cha mẹ đã trao truyền.

Bông hồng mùa Vu Lan được cài trên ngực áo, nhưng ý nghĩa của nó còn ở lại mãi trong trái tim, để mỗi người biết sống sâu hơn với tình thân và giữ gìn hai chữ “hiếu ân” suốt hành trình của một đời người.

Tác giả: **Trà Bình**